

BEUN-DE BEER, Leopold (Diksmuide 29 maart 1858 – Etterbeek 13 juni 1929).

Verhuisde na zijn studies aan het **Klein Seminarie van Roeselare** eerst naar Elsene (1884) en dan naar Etterbeek (1890). In Brussel werkte Beun-de Beer als vertaler bij het Beknopt Verslag van de Kamer.

Reeds tijdens de parlementsverkiezingen van 1894 steunde Beun-de Beer priester **Adolf Daens** in Aalst. In 1895 was hij medeoprichter van de **Christene Volkspartij** in het Brusselse en voorzitter van de onlangs opgerichte plaatselijke steenbakkersvakbond. Toen deze vakbond aan leden en dus invloed won, werd hij omwille van zijn activiteiten als vakbondsleider in 1897 voor twee weken geschorst door Kamervoorzitter **August Beernaert**. Dit bellette hem niet de overkoepelende **Vlaamsch-Christene Volkspartij** mee op te richten; hij vertegenwoordigde er de radicale plancquaertistische vleugel (**plancquaertisme**).

Beun-de Beer keurde, vanuit travaillistische overwegingen, de pragmatische overeenkomst af die Daens voor de parlementsverkiezingen van 1902 met de kleinhandelaars sloot. Na Daens' verkiezing stichtte hij samen met enkele andere ontevredenen de **Vrije Kristene Volkspartij**. Deze partij kende nooit de uitstraling van de daensistische partij en alhoewel Beun-de Beer contacten met deze laatste bleef onderhouden, nam zijn invloed sterk af. Als lid van de Brusselse afdeling van de **Tweede Vlaamse hogeschoolcommissie** ondersteunde Beun-De Beer de vernederlandsing van de Gentse universiteit. Verder vatte hij ook sympathie op voor de Zuid-Afrikaanse Boeren in hun strijd met de Engelsen.

LITERATUUR: F. van Campenhout, *LDB*, 1993.

NICO WOUTERS